

Sara van Swansels

Sara was een vondeling. Als kind werd hij uit het wezenhuis verlost en opgevoed door de familie Pieters, die de herberg en de danszaal "Het Keuntje" openhield.

Toen Sara grootgenoeg was hielp hij zijn pleegvader in de danszaal. Eerst de centen afhalen tussen de danspozen, later het orgeldraaien als het nodig was en eindelijk presenteerde hij zich als voordanser. Hij leerde de jongelingen dansen die voor het eerst hun intrede deden in een danszaal en geen meisje durfden uitnodigen wegens hun onkunde in deze nobele kunst! Sara was een levenslustige, opgewekte vrolijke man, hij was de vriend van iedereen. Sara was middelmatig groot; eerder struis, met donkere ogen en donker haar.

Hij droeg gewoonlijk een donkerblauwe trui met het traditioneel ruitenmotief op de borst. Hij droeg nog al veel witte rubberse schoeisels (kajuten) genaamd, alsook een strohoed en imiteerde soms Maurice Chevalier, dit tot grote vreugde van de bewoners van de Vismarkt, alwaar hij zeer populair stond aangeschreven. Vroeger was het ook de gewoonte dat het Derde Linierregiment éénmaal per week, na een algemene oefening met het muziekkorps aan het hoofd triomfantelijk doorheen de stad naar de kazerne terug keerde. Doch wanneer ze langs de Visserskaai passeerden, dan kwamen alle bewoners van de kaai de piotten de eer bewijzen. Arm in arm, vormde het jonge goedje in dichte rijen bont dooreen een eregeleide aan het regiment.

En aan het hoofd van deze "zotte" bende danste natuurlijk Sara. De witgeschuurde klompen en kloefjes klopten in de maat op de keien, en de rijen wipten en huppelden op het ritme van de militaire muziek. Sara op zijn witte kajuiten gaf de maat, wakkerde de bende aan die gekker en wilder werd tot dat op bevel van Sara de jonge mannen hun klompen uitdeden en op hun sokken dansten.

Het was ook Sara die elk jaar deze eigenaardige vissersstoet op karnavalmaandag inrichtte en met een stoet van 80 koppels in ouderwetse visserskledij en, oude Oostendse liedjes zingend, hun sortie naar de stad deden en na hun grote tournee gedaan te hebben belandden ze eindelijk in "Het Keuntje" waar de karnavalfeesten eerst begonnen.

Sara was ook de ziel van de Vismarkt, die de witgeschuurde planken aanbracht en weghaalde die gelegd werden op de blauwe arduinen tafels waarop de vis gevlekt en gesneden werd.

Toen hij overleed werd hij onder grote volkstoeloop begraven.

Ed. Van Alderweireldt.